

Bægt — jeg skal ikke undersøge, om denne Betaling i og for sig maa siges at være tilstrækkelig eller ikke, jeg tror den er lidt lav — altsaa paa det ene Sted en Betaling alene pr. Bægt uden Hensyn til Veidistancen, medens man paa det andet Sted derimod har anseet det for nødvendigt at gjøre en Udskillelse for den kortere og længere Distance, saaledes at der for hver 50 Meil skal betales noget Bist. Dette forekommer mig nu at være unødvendigt og urigtigt. Et af To maa være rigtigt; enten maa det overhovedet være ligegyldigt for en Befordring eller et Skib, der tilbagelægger en vis Vej, om den har Post med sig hele Roulen, og i saa Fald skal man give Betaling under Et uden at bryde sig om Afstanden, eller ogsaa spiller Afstanden en særlig Rolle, og saa maa den komme til Anvendelse, ligesaagodt paa Landbefordringer som paa Søbefordringer. Dersom der findes en Dagvogn etableret, der kører en Afstand af 10 Meil, saa vilde det være meget ubilligt, at den kun skalde have den samme Godtgjørelse for at befordre en vis Bægt Postgods disse 10 Meil som en anden Omnibus, der maaskee kører $\frac{1}{2}$ eller $1\frac{1}{2}$ Meil; og omvendt, er det rigtigt, at disse to stilles eens, saa er det ogsaa rigtigt, at, enten et Skib seiler til Færøerne eller til Bestindien, saa faaer det kun en vis Godtgjørelse for Bægten af Postgods uden Hensyn til Afstanden. Det er jo ogsaa den ligegyldigste Sag af Verden, naar et Skib, der seiler herfra til Bestindien, bærer Postsaekken 50, 100 eller 150 Meil; hverken Godtgjørelse eller Byrde spiller nogen Rolle i den hele Deconomi paa et saadant Skib. Jeg vil derfor henstille til den ærede Minister, om det ikke vilde være rigtigt at lade enten den ene eller den anden af disse Bestemmelser gaae ud, og da i Kraft af det Princip, der overhovedet er nedlagt i vort Postvæsens Forvaltning, nemlig at Afstanden ikke er noget Moment i Ansættelsen af Bederlaget, helst at borttage den Bestemmelse, som findes i Slutningen af § 9. De illiberale Pletter, som jeg tror der findes i Lovforslaget, ere noget talrigere, men jeg tror dog ikke de ere anderledes, end at det vil være muligt her i Thinget — og jeg tør endog sige uden at under-

laste denne Sag en fornyet Drøftelse i et Udvalg — at faae dem fjernede. Der er gennemført en Grundforandring i Portofatsen for Breve, idet det nemlig tidligere har heddet, at Portoenheden i Danmark var 6 Sk., som kunde frigjøres med et Frimærke til 4 Sk., hvorimod det nu hedder, at Portoenheden i Danmark er 4 Sk., og at den kan erlægges med et Frimærke, men ogsaa kan betales constant paa Postcontoirerne, hvor da Postembedsmændene have at anvende de 4 Sk. til at kjøbe Frimærker og klæbe paa Brevene. Dette har uogen Fordeel blandt Andet den, at man bliver befriet for den underlige eensfaldige Foranstaltning, som tidligere har eksisteret herhjemme, nemlig, at det gjaldt for uberettiget at sætte et Frimærke paa noget andet Sted af et Brev end øverst tilhøire, og navnlig uberettiget at sætte det nederst tilvenstre, en Bestemmelse, der kun kan forklæres derved, at man har villet forhindre Postembedsmændene, der modtog imod constant Portobetaling et Brev, paa hvilket der var skrevet franco eller betalt, hvilket jo i Reglen skives nederst tilvenstre, fra at benytte de 6 Sk., de havde faaet for Brevet, til at kjøbe et Frimærke for 4 Sk. og dermed skjule det skrevne „betalt“, men putte de 2 Sk. i deres egen Lomme. Jeg har altid været af den Formenting, at denne Mistillid til Embedsmændene var overflødig, og at man gjerne kunde lade den fare, men i al Fald bortfalder nu enhver saadan Bestemmelse, og jeg antager, at som Følge deraf vil det i Fremtiden i Danmark ligesom i de fleste andre civiliserede Lande blive ligegyldigt, hvor paa Sag dette Frimærke bliver anbragt; det spiller nemlig heller ikke nogen Rolle ved Hemmeligheden af Frimærkestempningen, hvor Frimærket er anbragt; Brevet maa dog altid vendes efter Frimærket. Derimod forekommer det mig, at det er lidt mere mislikt, at man uden videre lader det staa saaledes i Folks Magt at komme og paaføre Postcontoirerne den Uleilighed, der er forbunden med, at Embedsmændene skulle klæbe Frimærker paa Breve. Det stemmer i al Fald ikke med den Bestemthed og Energi, hvormed man har forhøiet Portoen for ubetalte Breve til 8 Sk., for derved at fremtvinge almindelig Fran-